

Перед вчителем стоїть дуже важливе і складне завдання – виховати майбутнього члена нашого суспільства, здатного творити тільки Добро. І це в умовах руйнівної дії сучасного телебачення, інтернетресурсів, впливу вулиці. У школі повинна бути свобода, але вона є найбільшою відповідальністю! Істинна свобода – це свобода творчої праці, творчого духа. Свобода гріха і пороку, вульгарності і цинізму душить свободу доброчесності. З перших років навчання учні повинні одержувати від своїх вчителів уроки добра, справедливості. Для цього треба підготувати таких учителів. Не вчителів-лібералів, а вчителів, які палко люблять свою країну, свій народ і прагнуть йому добра і процвітання. Вчителі повинні бути озброєними не методичними шпаргалками на кожний урок "з першого до останнього", а вмінням орієнтуватися в сучасній науці, політичних подіях, добре знати історію і традиції свого народу. Особистість може виховати тільки особистість – писав видатний педагог К.Д. Ушинський [2].

Будучи справжніми демократами, шкільні вчителі повинні активно придушувати у самому зародку будь-які прояви зла, аморальності, порушення державних і людських законів. Учитель з перших років навчання повинен чітко роз'яснювати дітям, що є добро і що є зло, як це робив батько у загальновідомому вірші В. Маяковського [3]. Якщо справу виховання молоді довірити ЗМІ і байдужим людям, виховувати їх на прикладах героїв сучасних фільмів і літературних творів, то це обов'язково призведе до деградації суспільства, втрати незалежності і суверенітету держава. Це ми спостерігаємо на прикладі багатьох так званих демократичних країн. У цих країнах різко впала народжуваність, підвищився рівень злочинності, моральні принципи втратили свою функцію. Натомість процвітають злочинність, гомофілія, наркоманія, алкоголізм, проституція.

Будь який закон можна написати і відмінити, а ще легше – не виконувати, обійти і т. п. Але закони природи людині не дано відмінити. Закони моралі, які людство вистраждало за тисячі років сконцентровані в Біблії. Їх також не можна порушувати, бо це призведе до деградації суспільства до зникнення нації. Поширені зараз у Європі одностатеві шлюби є грубим порушенням законів природи і Бога і несуть у собі дуже негативні наслідки. Уряди деяких європейських країн пішли по шляху найгіршого варіанту демократії, яку деякі автори назвали *демонократією* [4]. У справжній демократичній країні диктатура справедливості і моралі повинна мати перевагу над свободою гріха і пороку.

На жаль у сучасній педагогічній літературі України (і не тільки України!) дуже рідко можна знайти матеріали щодо досліджень у галузі формування в навчальних закладах диктатури добра. Більшість авторів лякає само слово "диктатура". Але, як показує дійсність, у школі повинна бути **диктатура добра, справедливості, моралі.**

Література

1. Жуковский.В. Совесть. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://azbyka.ru/stihi/zhukovskij/zhukovskij_sovest.shtml
2. Ушинский К.Д. Три элемента школы / К.Д. Ушинский. Собр.соч.: В 11 -ти т. — М., 1948, т.2. — С.64.
3. Маяковский В.В. Что такое хорошо и что такое плохо. / В.В. Маяковский. Соч. в 2 томах. – М. : Изд."Правда", 1987, т.1. – С. 623-626.
4. Голубев В.П. Выживание русских / Владимир Голубев. – Санкт-Петербург : издатель В.П. Голубев, 2012. – 512 с.

НЕОБХІДНІСТЬ ПРОВЕДЕННЯ ТУРИСТИЧНО-КРАЄЗНАВЧОЇ РОБОТИ В ШКОЛІ

*В.М. Світловський, М.О. Герасименко
Полтава, Україна*

Організація туристичної роботи в школі несе в собі великий навчально – виховний потенціал і створює можливість учням не тільки концентрувати свою увагу на програмному матеріалі, а й розширити свій кругозір.

За допомогою краєзнавчих досліджень вивчаються туристичні ресурси в окремих регіонах України, створюються путівники для туристів та інша туристично-краєзнавча література, розробляються туристичні маршрути, регіональні карти, схеми, буклети, тобто сформувався новий напрям краєзнавства – туристичне краєзнавство. Оскільки основним завданням туристичного краєзнавства є всебічне комплексне вивчення регіонів України для потреб туризму, цей навчальний предмет являє собою невід'ємну складову загального краєзнавства, з одного боку, та туризмознавства, з іншого, і є зв'язуючою ланкою між цими двома дисциплінами [1, с.93]. Основні завдання туристсько-краєзнавчої діяльності полягають у тому, щоб допомогти школі у навчанні й вихованні учнів, відродити духовність, моральність, національну самосвідомість, прищеплювати любов до праці;

- залучати їх до проведення в походах пошукової та суспільно-корисної роботи, поповнювати
- зібраними в походах і подорожах матеріалами краєзнавчі музеї, кабінети та кутки;
- виховувати міцний і дружний учнівський колектив, установлювати й зміцнювати зв'язки між

дітьми різних шкіл, сіл, міст, національностей;

- загартовувати учнів фізично й морально.

Проблема розвитку дитячо-юнацького туризму є надзвичайно важливою на даний час. Як свідчить аналіз літературних джерел, туризм у поєднанні з краєзнавчою роботою є багатограним видом діяльності учнів. Він дає їм змогу самовдосконалюватися, формувати фізичні якості, яким приділяється особлива увага. Тому туризм уведено до навчальної програми “Фізична культура” для загальноосвітніх шкіл як важливий засіб підвищення рухової та соціальної активності учнів. Навчання ж у школі, участь у суспільно-корисній праці, гуртках, а для багатьох ще й заняття в музичній, художній та інших школах, приготування домашніх завдань, читання художньої літератури, перегляд телепередач – усе це потребує від учнів значних витрат енергії. Тому для зняття втоми їм потрібен повноцінний відпочинок, який включає заняття туристсько-краєзнавчих гуртках, походи вихідного дня, ігри. За цих умов організація правильного відпочинку учнів, особливо у вихідні дні й на канікулах є одним з невідкладних завдань батьків і вчителів школи [2, с.11].

Туристичне краєзнавство забезпечує учнів ґрунтовними знаннями туристсько – рекреаційних об’єктів краю, допомагало вільно оперувати інформацією щодо географії їх розташування. Структура вивчення та обговорення краєзнавчо – туристичних ресурсів та туристично - рекреаційного потенціалу окремих регіонів України (предмет вивчення всіх інших змістових модулів), які відрізняються географією розміщення території, можна сформувати за схемою:

1. Характеристика території та населення регіону.
2. Туристична інфраструктура та природно-рекреаційний потенціал регіону:
 - а) природно-заповідний фонд краю;
 - б) історико-культурна й історико-архітектурна спадщина краю;
 - в) відомі історичні, культурні, літературні постаті означеного регіону;
 - г) центри релігійного паломництва;
 - д) курортні ресурси [3, с.15].

Туристсько-краєзнавча діяльність, як засіб соціалізації учнів, сприяє формуванню моральної культури особистості й має спиратися на основні принципи педагогіки. Особливу роль у туристсько-краєзнавчій діяльності відіграє принцип колективізму, бо виховання в колективі й через колектив відіграє пріоритетну роль у формуванні рис характеру учнів. Вона допомагає відчутти й пізнати учням такі почуття, як дружба й товарицькість і як вони цінуються в похідних умовах. Спільна участь у походах виробляє в них уміння поєднувати особисті інтереси з інтересами товаришів, створює відносини взаєморозуміння і взаємодопомоги, які в кінцевому результаті переходять у міцну дружбу. Разом з тим, туристи-краєзнавці мають знати, що умови похідного життя не завжди легкі, вони потребують постійної турботи про товаришів, прояву взаємодопомоги, формують колективістські почуття.

Важлива сутність туристсько-краєзнавчої діяльності у навчально-виховному процесі школярів полягає в нерозривному зв’язку вивчення основ наук з практикою, життям, довкіллям. У процесі вивчення різних дисциплін шкільної програми в учнів розвивається інтерес до своїх родинних та національних витоків, формується прагнення продовжувати традиції свого народу. Школярі поступово усвідомлюють сутність процесів у природі та між людьми, принципи співіснування, історичні зв’язки. Саме ця діяльність є основою виховання любові до батьківського роду, рідної природи, материнської мови й пісні, допомагає уникнути історичного безпам’ятства й бездуховності [2, с.13].

Практично, краєзнавчо – туристична робота створює умови для всебічного розвитку учня, що може позитивно позначитися на профорієнтації, а також вихованню свідомого громадянина України.

Література

1. Бабушко С. Деякі аспекти краєзнавчої роботи в школі/ С. Бабушко// Краєзнавство. – 2011. - № 3. – С. 92-97.
2. Луначек В., Багач С. Управління туристсько-краєзнавчою роботою у загальноосвітніх навчальних закладах: Навчально-методичний посібник до курсу «Новітні технології в управлінні освітою»/ В. Луначек, С. Багач. – Харків:ХНУ імені В.Н.Каразіна, 2011. – 43с.
3. Ткачівська І. Туристичне краєзнавство в системі підготовки фахівців спеціальності «фізичне виховання»/ І. Ткачівська// Краєзнавство. – 2011.- №4. – С.13-16.

ЗДОРОВ’ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ – ЗАПОРУКА ЗДОРОВ’Я І УСПІШНОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ

(З досвіду роботи)

В.М. Семенюта
Великобудацький район, Україна

Проблема здоров’я дітей сьогодні є настільки надактуальною, що ми повинні задуматися: що для нас важливіше – їх фізичний стан чи освіченість? Сучасна школа щороку підвищує навантаження на учнів, навчальні програми нині нелегкі, діти засвоюють великий обсяг інформації. У таких умовах треба